

РЕШЕНИЕ

№ 2784

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **1094** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на П. П. Д. срещу Заповед № 513з-174/09.01.2023г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) старши комисар К. М., с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че при издаването ѝ са допуснати нарушения на административно-производствените правила, нарушения на материално правни разпоредби и е постановена при несъответствие с целта на закона. Дисциплинарно-наказващият орган неправилно е счел, че е налице неизпълнение на служебни задължения. В оспорения акт не било посочено развитието на проверката и взетото от Прокуратурата отношение като краен резултат. Посочва, че водената от младши експерт Л. Л.-Б. проверка по преписката е протекло в съответствие с изискванията на закона, като самата ѝ дейност е била съпътствана от необходимото съдействие и контрол на жалбоподателя. Категорично твърди, че оспорената заповед не очертава какво конкретно активно поведение е следвало да бъде прояви Д. при приетото бездействие, нито какви вреди са настъпили от това. Счита, че оспорената заповед съдържа разминаване между фактическите и правни основания за издаването ѝ, което е основание за отмяна по реда на съдебния контрол за нейната законосъобразност. Не на последно място се твърдят неправилност и необоснованост на административния акт. Моли за отмяна на Заповед № 513з-174/09.01.2023г.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се явява лично, както и с адвокат Т., като поддържат жалбата. В допълнение на аргументите, посочени в жалбата, посочва, че административния орган не е очертал конкретен състав на дисциплинарно нарушение, което е в нарушение на административно правните изисквания, както и в нарушение на правото на защита на наказания служител. Претендира основателност на жалбата и отмяна на оспорената заповед като незаконнообразно издадена. Моли за присъждане на разноски, за които представя списък и доказателства за плащане. В дадения от съда срок са представени допълнителни писмени бележки.

Ответникът по делото - Директорът на СДВР, редовно призован, не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Д., оспорва жалбата, моли за нейното отхвърляне, като неоснователна и недоказана, като развива подробни доводи в представените писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не участва в производството и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложената кадрова справка (л.356) главен инспектор П. Д. е назначен на работа в системата на МВР със Заповед № 410/28.02.2003г. на длъжност полицаи в група „Патрулно-постова дейност“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РПУ. Със Заповед № 1668/15.06.2005г. е преназначен на длъжност старши полицаи в група „Патрулно-постова дейност“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РПУ. Със заповед № 782/07.02.2008г. е преназначен на длъжност командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Опазване на обществения ред и превенция“ към 01 РПУ, със специфично наименование „младши експерт“ със Заповед № К-6405/05.06.2012г. е назначен на длъжност полицейски инспектор VI степен в група „Териториална полиция – С., на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ СДВР, със специфично наименование „инспектор“. Със Заповед № 8125/22.06.2012г. е преназначен на длъжност „полицейски инспектор VI степен в група „Охрана на обществения ред“, на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР. Със Заповед № 3699/16.05.2016г. е назначен на длъжност полицейски инспектор V степен в група „Охрана на обществения ред“, на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР. Със Заповед № 5057/19.07.2017г. е назначен на длъжност полицейски инспектор IV степен в група „Охрана на обществения ред“, на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР. Със заповед № 8121К-6006/30.04.2018г. е временно преназначен на длъжност началник на група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР. Със Заповед № 8121К-1492/29.01.2019г. е назначен на длъжност началник на група „Охрана на обществения ред“, на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ при СДВР. Със заповед № 8121К-11330/29.07.2019г. е назначен на длъжност началник сектор „Охранителна полиция“ към 06 РУ при ДСВР, на която длъжност е и към настоящият момент. По време на службата си главен инспектор П. Д. е награждаван, както следва: „Писмена похвала“-13 пъти, „Огнестрелно оръжие“-1 път, „Обявяване на благодарност с допълнителен платен отпуск“-1 път и „Колективна парична награда“-1 път. В същия период му е наложено едно дисциплинарно наказание, заличено по чл.213 от ЗМВР.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало във връзка с доклад № 4575р-176/31.08.2022г. на Дирекция „Инспекторат” – МВР, по повод на извършена проверка, разпоредена със Заповед № 8121з-870/07.07.2022г. на Министъра на вътрешните работи. Проверката касае установяване на евентуални неправомерни действия и бездействия и неизпълнение на служебни задължения от служители на МВР, при извършването на проверки на лицето Г. С..

Със Заповед № 513з-8231/26.09.2022г. (л.13), изменена и допълнена със заповеди № 513з-8851/14.10.2022г. и № 513з-9671/09.11.2022г. директорът на СДВР е възложил проверка относно евентуално неизпълнение на служебни задължения от страна на служители от различни районни полицейски управления при СДВР, включително и по отношение на главен инспектор П. Д.. Със заповедта е определена и комисия (л.25), която да извърши проверката. Посочено е, че за времето от 25.04.2022г. до извършване на проверката в Об РУ, главен инспектор П. Д., началник на сектор „Охранителна полиция“ при РУ-СДВР, не е изпълнил задължението, вменено му с чл.21, ал.1 от Вътрешните правила за организация на документооборота в МВР, утвърдени с МЗ № 8121з-1013/08.08.2017г., за осъществяване на контрол по изпълнение на поставената задача: извършване на проверка по преписка вх.№ 228000-5836/25.04.2022г., възложена с негова резолюция по реда на подчиненост, вследствие на което е допуснато по преписката да не се извършат каквито и да е действия за пълно и обективно изясняване на случая. В случая били налице данни за извършено от ръководния служител дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР-„неизпълнение на служебни задължения“. С покана рег.№ 513р-101335/17.10.2022г. жалбоподателя е поканен да се запознае със Заповед № 513з-8231/26.09.2022г. (л.13), изменена и допълнена със заповеди № 513з-8851/14.10.2022г. и № 513з-9671/09.11.2022г., с която срещу него е образувана проверка по чл.205, ал.2 от ЗМВР. (л.243-344). Предоставена му е възможност, след запознаване със заповедта и посочената в нея фактическа обстановка, правната квалификация и предвиденото в ЗМВР дисциплинарно наказание, в тридневен срок от получаване на поканата, да даде писмени обяснения. На 18.10.2022г. в 10,30ч. Д. е получил екземпляр от заповедта. С рег.№230р-431477/20.10.2022г.(л.345) жалбоподателя е депозирал писмено обяснение.

Резултатите от проверката са обективирани от съставената от комисията справка до Директора на СДВР рег. № 513р-113835 от 21.11.2022 г. (л. 46-178).

В справката (л. 158) е посочено, че главен инспектор П. Д. е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, изразяващо се в неизпълнение на разпоредбите на закона и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповеди и разпорежданията на Министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. На основание чл. 194, ал. 2, т. 1 и чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР е предложено на същия да бъде наложено дисциплинарно наказание „Порицание” за срок от шест месеца. По преписката липсват данни кога жалбоподателят е бил запознат със справката. С покана рег. № 513р-115476 от 25.11.2022 г., връчена на същата дата, той е бил поканен да се запознае със справка рег. № 513р-113835 от 21.11.2022г. и материалите от извършената проверка по реда на чл.205, ал.2 от ЗМВР и да даде допълнителни писмени обяснения или възражения.

С покана рег. № 513р-279 от 03.01.2023г. (л.354) оспорващият отново е поканен да даде писмени обяснения. Във връзка с нея, на 26.01.2023г. служителят е депозирал

писмено обяснение рег.№513р-2068 (л.355), в което заявява, че поддържа дадените от него обяснения в хода на проверката и няма какво да добави по случая. Същото е прието от директора на СДВР ст.комисар К.М. на 09.01.2023г., видно от поставената резолюция и подпис.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, Директорът на СДВР е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител П. Д., поради което е издал оспорената заповед № 513з-174/09.01.2023г., с която на осн. чл.204, т.3, чл.194, ал.2, предл.2, алт.1-неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители от ЗМВР, чл.197, ал.1, т.3 от ЗМВР и чл.200, ал.1, т.11, предл.2, алт.1 „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители от ЗМВР налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на главен инспектор П. П. Д.-началник на сектор „Охранителна полиция“ към Об Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, считано от датата на връчване на заповедта. Служителят е предупреден, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на наложеното наказание, ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. Видно от отбелязването на акта, заповедта е връчена срещу подпис на 17.01.2023г. (л.11)

По представения протокол № 230р-26025/07.07.2020г. се установява, че Д. е запознат с вътрешно-ведомствени актове на МВР, включително и с Вътрешните правила за документооборота в МВР на 24.07.2020г. (л.339).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт не само на посочените от жалбоподателя основания, а на всички основания по чл.146 АПК като преценява дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването и съобразен ли е с целта на закона.

Обжалваната заповед е постановена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от МВР, в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з. и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР писмена форма.

За да издаде оспорената заповед, компетентният административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 204, т. 3, във връзка с чл. 194, ал. 2, пр. 2 алт. 1 от ЗМВР и чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, а именно че с деянието си главен инспектор П. Д. е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на служебни задължения, визирани в чл. 21, ал. 1 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, утвърдени с МЗ № 8121з-1013/08.08.2017 г. - „Контролът по изпълнение па задачите се осъществява на всички нива на възлагане и изпълнение от преките ръководители“, което представлява

неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“.

Съгласно чл. 205 от ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 14 от ЗМВР. В разглеждания случай, такива данни не се били налице, поради което липсата на заповед за образуване на дисциплинарно производство не е нарушение на административно-производствените правила.

Според разпоредбата на чл. 204, т. 4 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди на служители на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3. В разглеждания случай е безспорно, че наказанието е наложено от Директора на СДВР – служител на ръководна длъжност, а П. Д. не е бил назначен на висша ръководна длъжност.

По делото няма данни оспорващият да е бил изслушван, но доколкото разпоредбата на чл.206, ал.1 от ЗМВР предвижда, че дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, настоящият състав намира същата за спазена. От приетите по делото доказателства се установи по категоричен начин, че на 18.10.2022г. в 10.30 ч. главен инспектор П. Д. се е запознал със заповедта за образуване на проверката и му е връчена покана рег.№ 513р-101337/17.10.2022г. за даване на писмени обяснения. Във връзка с връчената покана, служителят е депозирал писмено обяснение под формата на сведение № 230р-43147/20.10.2022г. по описа на СДВР, в което заявява, че преписка вх.№ 228000-5836/25.04.2022г. е постъпила в 06 РУ-СДВР на 25.05.2022г, а не на 25.04.2022г. Към дата 25.04.2022г. същата е постъпила в 04 РУ-СДВР, след което е препратена в 06 РУ – СДВР. Посочва, че видно от АИСД-МВР, преписката е разпределена от началника на 06 РУ-СДВР на началник сектор „Охранителна полиция” на 26.05.2022г. Д. е бил в платен годишен отпуск за времето от 26.05.2022г. до 27.05.2022г. включително, разрешен му със заявление рег.№ 230р-21280/25.05.2022г. Със заповед е бил определен за заместване началника на група ТП „О. купел”, старши инспектор Е. С.. Поради факта, че не разполага с материалите по преписката и не е запознат с материалите, послужили за образуване на дисциплинарната проверка, извършил справка в АИСД-МВР, от която било видно, че на 10.06.2022г. преписката е изпратена с писмо до отдел „Пътна полиция” СДВР с рег.№ 230р-24399, подписано от зам.-началник на 06 РУ СДВР към онзи момент. В АИСД било отразено, че на 18.07.2022г. преписката постъпва от отдел „Пътна полиция” при СДВР в 06 РУ СДВР, след което на 22.07.2022г. от 06 РУ СДВР материалите са изпратени на Софийска районна прокуратура. Уточнява, че за времето на движение на преписката от 06.07.2022г. до 26.07.2022г. е ползвал платен годишен отпуск (л.345). Обяснението е прието от директор на СДВР на 24.11.2022г., видно от резолюцията и подписа под нея. Същото е намерено от дисциплинарно наказващия орган за неаргументирано и е прието за безспорно установено, че за времето от 25.05.2022г. до 10.06.2022г., когато преписката е изпратена на СРП, като не е

осъществил контрол по изпълнението на конкретно поставената задача, а именно извършване на проверка по преписка вх.№ 228000-5836/25.04.2022г., главен инспектор П. Д. виновен е нарушил разпореденото в чл.21, ал.1.- „Контролът по изпълнение на задачите се осъществява на всички нива на възлагане и изпълнение от преките ръководители“, от Вътрешните правила за организация на документооборота в МВР, утвърдени с МЗ № 8121з-1013/08.08.2017г. , с което е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, което представлява неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители.

Наказанието е наложено на 09.01.2023 г. Фактите и обстоятелствата, свързани с твърдяното нарушение на служебната дисциплина са обективирани в справка рег. № 513р-113835 от 21.11.2022 г., с която дисциплинарно наказващият орган се е запознал на 24.11.2022 г., т.е. наказанието е наложено в предвидения в чл. 195, ал. 1 от ЗМВР срок.

Видно от изложеното в справката и в оспорената заповед, неизпълнението служебните задължения от страна на П. Д. се изразява в това, че за периода от 25.05.2022 г. до 10.06.2022 г., когато преписката, по подадения сигнал от Г. С. е изпратена в СРП, същият, в качеството си на началник сектор „Охранителна полиция“ при 06 РУ-СДВР и пряк ръководител на младши експерт Л. Л.-Б., не е изпълнил задължението си чл. 21, ал. 1 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, утвърдени с със Заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г., според което „Контролът по изпълнение на задачите се осъществява на всички нива на възлагане и изпълнение от преките ръководители“. Посочено е, че Д. не е осъществил контрол по изпълнение на поставената задача: извършване на проверка по преписка вх. № 228000-5836/25.04.2022 г., възложена за изпълнение с негова резолюция, вследствие на което е допуснато по преписката да не се извършат каквито и да е действия за пълно и обективно изясняване на случая. Главен инспектор Д. не е извършил контрол върху изпълнението на поставената задача и не се е самосезирал за липсата на доклад от страна на изпълнителя съгласно, съгласно чл. 21, ал. 3 от Вътрешните правила за документооборота - „Изпълнителят докладва изпълнението на задачата на длъжностното лице, което я е поставило.“.

Според Директора на СДВР, в 06 РУ-СДВР не са предприети необходимите действия за изясняване на фактическата обстановка по случая. В информацията, изложена в сигнала и сведенията на Г. С. и В. К. са отразени данни за „засичане и притискане“ по време на движение с автомобил, както и регистрационни номера на превозни средства, които са осъществили тези действия според С.. Отделно от това, В. К. сочи, че С. е преследван „от известно време, с цел саморазправа“, а името на преследвача им е Б. Й., като е отразено, че Й. притежава огнестрелно оръжие. Изложените в сведенията на С. и К. обстоятелства в ОДЧ на 04 РУСДВР не са правилно и обективно анализирани от полицейските служители в 06 РУ-СДВР, в чиито служебни задължения попада извършването на цялостна проверка. Видно от приложените документи по преписката, от младши експерт Л.-Б. не са

извършени каквито и да е било действия, с оглед изясняване дали са данни за извършено, престъпление от общ характер или не.

Настоящият съдебен състав не споделя направените от дисциплинарно-наказващия орган изводи по следните съображения.

По административната преписка са приложени саморъчно написани обяснения в 04 РПУ-СДВР от Г. С., В. К. и Б. Й. (л. 334-338). Първите двама посочват, че на 25.04.2022 г., след извършена полицейска проверка на управлявания от С. автомобил марка А. Q7, са продължили да се движат по Околовръстен път в [населено място]. Тогава са забелязали, че са били преследвани и засичани от лек автомобил марка БМВ Х5, с рег. [рег.номер на МПС] . В това МПС са пътували двама души, като единият от тях е разпознат от С. като Б. А. Й.. От последния е снето сведение, в което той заявява, че не познава С. и неговите обяснения не го касаят.

Видно от изложеното в оспорената заповед и от справка рег.№513р-113835/21.11.2022г., приписката във връзка с подадения сигнал от Г. С., е регистрирана с вх.№ 22800-5836/25.04.2022г. в 04РУ СДВР. С писмо рег.№ 228000-5836 от 25.05.2022г. преписката е изпратена в 06 РУ СДВР и е разпределена на главен инспектор П. Д.-началник на сектор „Охранителна полиция”. Д., със своя резолюция, насочва материалите към ст.инспектор началник група ТП „В.”, който от своя страна на 30.05.2022г., също с резолюция, разпределя материалите на Н. Н.. Установява се, че деянието е извършено на обслужваната от младши полицейски инспектор Л. Л.-Б. територия, поради което преписката ѝ е преразпределена. Няма данни с резолюцията за възлагането на Л. да са били поставяни конкретни задачи за изпълнение. С даденото писмено сведение (изложено в горепосочената справка) служителката заявява, че на 08.06.2022г. е получила въпросната преписка и след прочитане на материалите, съдържащи се в нея, установила, че по същата са снети сведения от лицата, имащи отношение по изложеното в заявлението. След което преписката е докладвана на зам.-началника на 06 РУ СДВР от старши инспектор Г. Г. и същата е изпратена на 10.06.2022г. на отдел „Пътна полиция” (ОПП) в 06 РУ СДВР. На 20.07.2022г. преписката е била върната отново от ОПП на 06 РУ, като била извършена допълнителна проверка и на 22.07.2022г. материалите били докладвани на СРП.

Изложеното мотивира съда да приеме, че описаните в оспорената заповед фактически обстоятелства, са от една страна частично неточни, а от друга не могат да послужат на административния орган като основание да упражни дадените в закона правомощия за налагане процесното дисциплинарно наказание.

На първо място, не се доказва изложеното в заповедта, че преписката е била възложена за работа само на полицай Л. и че тя не е предприела никакви действия по нея до изпращането ѝ в СРП на 10.06.2022 г. Както беше установено, Л. е установила, че от засегнатите лица са снети вече обяснения, поради което е преценила, че следва да изпрати материалите на отдел „Пътна полиция” – СДВР за вземане на отношение по ЗДвП.

На следващо място се установи, че и Л. е докладвала за решението си да изпратят преписката съответно на отдел „Пътна полиция” – СДВР и на СРП на инспектор Г.. Не на последно място, в случая е постановен отказ на прокурор

при СРП за образуване на досъдебно производство по подадения от Г. С. сигнал, което означава, че прокурорът не е счел за необходимо да се предприемат каквито и да било допълнителни действия за изясняване на случая. По друг начин би стоял въпросът, ако преписката, след изпращането ѝ в СРП, се е върнала със конкретни задължителни указания, съгласно чл. 196, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, на прокурора за изясняване на допълнителни факти. Неизпълнението на тези указания от страна полицейските служители, съответно неупражняването на контрол върху длъжностните лица, които е следвало да ги изпълнят би могло да бъде основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност.

Настоящият съдебен състав не споделя извода на Директора на СДВР, че главен инспектор П. Д. не е изпълнил служебните си задължения по чл. 21 от Вътрешните правила за документооборота в МВР, неупражнявайки контрол върху работата на подчинената му Л.. Безспорно е, че възложената ѝ за работа преписка не е била с фактическа сложност и освен снемане на обяснения от засегнатите лица, което вече е било направено в 04 РПУ, други действия не биха могли да бъдат предприети. Освен това, както бе посочено по-горе, същият се е намирал в законов платен годишен отпуск, разрешен му със заявление рег.№ 230р-21280/25.05.2022г. от 26.05.2022г. до 27.05.2022г., както и за времето от 06.07.2022г. до 26.07.2022г., разрешен му със заявление рег.№ 230р-27698/04.07.2022г., като и през двата периода със заповеди за заместване е определен заместник-началник група ТО „О. купел“ -старши инспектор Е. С..

Направените изводи от дисциплинарно-разследващия орган и от дисциплинарно-наказващия орган, че изложените в сведенията на С. и К. обстоятелства пред в ОДЧ на 04 РУСДВР не са правилно и обективно анализирани от полицейските служители в 06 РУ-СДВР, в чиито служебни задължения попада извършването на цялостна проверка, са логически и правно неразбираеми. След като е налице отказ от компетентния прокурор за започване на досъдебно производство, както и при положение, че липсват дадени от негова страна задължителни указания за установяване на допълнителни факти по преписката, не е възможно в рамките на извършена след време дисциплинарна проверка, да се правят заключения за липса на извършени действия по случая, още повече, че не се посочва, точно какви действия е следвало да бъдат предприети и какви обстоятелства е следвало да бъдат изяснени от инспектор Г. и неговите подчинени.

По отношение на твърдението в оспорената заповед, че Д. не се е самосезирал за липсата на доклад от страна на подчинения му служител, комуто е била възложена преписката, съдът намира, че съгласно, съгласно чл. 21, ал. 3 от Вътрешните правила за документооборота, изпълнителят докладва изпълнението на задачата на длъжностното лице, което я е поставило. В тази разпоредба не е посочено начина, по който следва да се извърши доклада – устно или писмено. Установи се, че Л. е докладвала на инспектор Г., пряк подчинен на Д. за работата си по преписката, след което са предприели действия за изпращането ѝ компетентните за решаването ѝ органи.

Изложеното налага извода, че административният орган, въпреки дадената му

възможност и конкретни указания по реда на чл. 171, ал. 4 от АПК, не можа да установи в цялост, съгласно разпоредбата на чл. 170, ал.1 от АПК, съществуването на фактическите основания, посочени в оспорената заповед и изпълнението на законовите изисквания при издаването ѝ. Административният акт, следва да отговаря на критериите, очертаващи законовия му статут. Тези изисквания са регламентирани в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, като неизпълнението им съставлява основание за отмяна. В случая, независимо, че в заповедта са описани множество факти, свързани с дисциплинарната проверка, не става ясно точно какви процесуални действия е следвало да извърши полицаи Л., за изясняване на фактите, по подадения от С. сигнал, при липсата на конкретни задължителни указания от наблюдаващия прокурор, както и в какво точно се изразява неупражняването на контрол от страна на П. Д. във връзка с работата по преписката. Тези обстоятелства мотивират съда да приеме, че оспореният акт не съдържа ясни и точни мотиви. Съгласно императивната разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, административният акт е необходимо да съдържа фактическите основания за издаването му. Това са конкретните факти, въз основа на които административният орган да упражнява предоставената му компетентност. На базата на изложените в акта мотиви ще се извърши съдебната проверка за законосъобразността му. При разглеждания спор, поради липсата на описание на конкретните действия, които е следва да се предприемат по преписката, съдът не може да прецени, доколко са налице предпоставките за налагане на дисциплинарното наказание. Липсата на доказателства за възникването на конкретните материално-правни предпоставки, даващи възможност на органа да упражни дадените му от закона правомощия е абсолютно основание за отмяната на акта, защото предполага липса на юридически факт, който да породи упражненото от органа публично субективно право.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

Относно претендираните от жалбоподателя разноски.

За доказване на направените разноски за адвокатско възнаграждение е представен договор №025682/15.03.2023г., видно от който е договорено възнаграждение в размер на 800лв. и ДДС 160 лв. Не е отбелязано тази сума да е реално изплатена от жалбоподателя, поради което искането е неоснователно и недоказано.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. П. Д. Заповед № 513з-174/09.01.2023г. на Директора на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Решението не подлежи на касационно оспорване съгласно чл. 211, изречение

2 от ЗМВР.

СЪДИЯ: